

Prejudiciálne otázky

1. Je prípustné podmieniť nárok na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri vývoze tovaru [článok 146 smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica“)] tým, že sa tovar najskôr prepustí do určitého colného režimu (§ 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z pridanej hodnoty)?
2. Je takáto vnútroštátna právna úprava dostatočne odôvodnená článkom 131 smernice ako podmienka na zabránenie daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam alebo zneužitiu daňového režimu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ, 2006, L 347, s. 1.

Žaloba podaná 4. mája 2018 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-304/18)

(2018/C 221/15)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Z. Malušková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že odmietla sprístupniť tradičné vlastné zdroje vo výške 2 120 309,50 eura v súvislosti s oznámením o nevyožiteľnosti IT (07)08-917, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 8 rozhodnutia Rady 94/728/ES, Euratom ⁽¹⁾, článku 8 rozhodnutia Rady 2000/597/ES, Euratom ⁽²⁾, článku 8 rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽³⁾ a článku 8 rozhodnutia Rady 2014/335/EÚ ⁽⁴⁾, ako aj článkov 6, 10, 11 a 17 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/1989 ⁽⁵⁾, článkov 6, 10, 11 a 17 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽⁶⁾ a článkov 6, 10, 12 a 13 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 609/2014 ⁽⁷⁾,
- zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dôkazy, ktoré má Komisia k dispozícii a ktoré vychádzajú z oznámení a informácií poskytnutých Talianskou republikou v konaní pred podaním žaloby, svedčia o tom, že v rámci operácie, ktorej cieľom je boj proti nezákonnému obchodovaniu s cudzozemským spracovaným tabakom, v priebehu roka 1997 talianske orgány zistili príslušný colný dlh, zapísali ho na samostatné účty a následne informovali dlžníka o výške splatného cla. Vzhľadom na to, že predmetný dlh bol zapísaný na oddelených účtoch (účtovníctvo B) a nebol spochybnený, talianske orgány boli povinné bezodkladne pristúpiť k jeho vymáhaniu, čo však neurobili. Pred tým, než Talianske orgány začali konanie na vymáhanie, ktoré sa uskutočnilo približne 6 rokov po vzniku a konštatovaní dlhu, čakali na výsledok súvisiaceho trestného konania začatého voči dlžníkom.

Clá sú vlastnými zdrojmi Únie, pričom členské štáty ich musia vyberať a odovzdať Komisii. Povinnosť členských štátov stanoviť platbu do vlastných zdrojov Únie vzniká v okamihu, keď sú splnené podmienky stanovené v colných predpisoch (určenie sumy cla vyplývajúcej z colnej povinnosti a určenie totožnosti povinnej osoby).

Vykonávacie nariadenie ďalej stanovuje, že členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že sumy zodpovedajúce stanoveným clám budú k dispozícii Komisii. Členské štáty sú oslobodené od povinnosti poskytnúť Komisii sumy zodpovedajúce stanoveným clám len vtedy, ak výber nemožno uskutočniť z dôvodu vyššej moci, alebo ak sa stalo s konečnou platnosťou nemožné pristúpiť k výberu z dôvodov, ktoré im nemožno pripísať. Ak členský štát neposkytne Komisii sumu stanovených vlastných zdrojov bez toho, aby bola splnená niektorá z podmienok stanovených vo vykonávacom nariadení, tento členský štát si neplní svoje povinnosti podľa právnej úpravy Európskej únie. Akékoľvek omeškanie pri poskytovaní vlastných zdrojov navyše vedie k vzniku povinnosti príslušného členského štátu zaplatiť úroky z omeškania za celé príslušné obdobie.

Keďže talianske orgány boli v podstate šesť rokov v omeškaní pred tým, než začali postup vymáhania predmetného dlhu, a toto omeškanie je možné pripísať výlučne talianskym orgánom, Talianska republika nemôže tvrdiť, že prijala všetky potrebné opatrenia na to, aby poskytla Komisii sumy zodpovedajúce stanoveným clám. Talianske orgány vždy odmietali sprístupniť určené dovozné clo Komisii.

Komisia preto tvrdí, že v danej veci si Talianska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 8 rozhodnutia o vlastných zdrojoch, ako aj článkov 6, 10, 11 a 17 (teraz články 6, 10, 12 a 13) vykonávacieho nariadenia.

-
- (¹) Rozhodnutie Rady 94/728/ES, Euratom z 31. októbra 1994 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 293, 1994, s. 9).
- (²) Rozhodnutie Rady 2000/597/ES, Euratom z 29. septembra 2000 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 253, 2000, s. 42; Mím. vyd. 01/003, s. 200).
- (³) Rozhodnutie Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 163, 2007, s. 17).
- (⁴) Rozhodnutie Rady 2014/335/EÚ, Euratom z 26. mája 2014 o systéme vlastných zdrojov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 168, 2014, s. 105).
- (⁵) Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 155, 1989, s. 1).
- (⁶) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, 2000, s. 1; Mím. vyd. 01/003, s. 169).
- (⁷) Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 609/2014 z 26. mája 2014 o metódach a postupe sprístupňovania tradičných vlastných zdrojov a vlastného zdroja založeného na DPH a HND a o opatreniach na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť (Ú. v. EÚ L 168, 2014, s. 39).
-